ແຜນການສອນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 20 ພຶສຈິກາ 2016 (11-20-2016)

ຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ສາມາດຢັບຢັ້ງໄດ້

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ທຸກໆ ວັທນະທັມ.

ພຣະຄັມພີໃນບົດຮຽນ: ກິຈການ 17:16-18, 22-23, 30-31

ພຣະຄັມພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຖ້າທ່ານເຄີຍໄປຢ້ຽມຍາມປະເທດອື່ນ, ທ່ານກໍຮູ້ວ່າຫລາຍສິ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ.

- ພວກເຮົາເຄີຍສອນວ່າມັນເປັນການຫຍາບຄາຍທີ່ແລບລີ້ນໃສ່ຄົນໃດຄົນນຶ່ງ, ແຕ່ນັ້ນເປັນການສະແດງທ່າທີທີ່ສຸພາບໃນປະເທດທິເບດ.
- ພວກເຮົາແກວ່ງຫົວເມື່ອພວກເຮົາໃຫ້ຄວາມໝາຍວ່າ " ບໍ່," ແລະເຮົາງຶກຫົວເມື່ອພວກເຮົາໃຫ້ຄວາມໝາຍວ່າ "ແມ່ນແລ້ວ" ໃນປະເທດອາລບາເນັຽ ທ່າທາງດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນມີຄວາມໝາຍກົງກັນຂ້າມ.
- ພວກເຮົາມັກຊ໊ອສໝາກເຫຼັ່ນກັບທອດມັນຝຣັ່ງ, ຫຼືບາງເທື່ອກໍໃສ່ມັສຕາດໜ້ອຍນຶ່ງ. ແຕ່ຊາວດັດຊ໌ມັກໃສ່ນໍ້າຊ໊ອສເມໂຢເນສ.

ບາງສິ່ງຂ້າງເທິງນີ້ເຫັນວ່າມີອັນນຶ່ງດີກວ່າອັນອື່ນແມ່ນບໍ່? ບໍ່, ມັນພຽງແຕ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ແມ່ນແຕ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍແລະຮູບແບບຂອງຄວາມພໍໃຈກໍຕ່າງກັນ. ຄວາມຈິງຢ່າງນຶ່ງທີ່ສໍາຄັນແມ່ນລັກສະນະຂອງແຕ່ລະວັທນະທັມ: ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ່າວປະເສີດສາມາດປະກາດໄດ້ໃນທຸກໆວັທນະທັມ ແລະເຫັນຢູ່ໃນເວລານີ້.

ຂະນະທີ່ໂລກມີຄວາມຫລາກຫຼາຍເພີ້ມຂຶ້ນ ພວກເຮົາຈະປະສົບກັບຫລາຍວັທນະທັມ, ຫລາຍເຊື້ອຊາດ, ເບິ່ງໂລກໃນແງ່ມຸມທີ່ຕ່າງກັນ, ແລະຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການດໍາເນີນຊີວິດປະຈໍາວັນກໍຕ່າງກັນ. ເມື່ອພວກເຮົາພິຈາຣະນາເບິ່ງໃນພຣະທັມກິຈການ, ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່ານັ້ນບໍ່ເປັນບັນຫາ; ແຕ່ມັນເປັນໂອກາດ. ການປະກາດຂ່າວປະເສີດຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງສາມາດສົ່ງຜົນສະທ້ອນຕໍ່ທຸກວັທນະທັມສໍາລັບພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ສຶກສາພຣະຄັມພີ

__ໂອ້ລົມສົນທະນາ__: ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນຄໍາຖາມທີ່ວ່າ," **ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານຊື່ນຊົມທີ່ສຸດໃນຄວາມແຕກຕ່າງທາງວັທນະທັມ?"**

__ນໍາພາ__: ນໍາພານັກຮຽນເພື່ອສຶກສາເບິ່ງ **"ພຣະຄັມພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ"** ໂດຍເນັ້ນໜັກໃສ່ **"ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ທຸກວັທນະທັມສໍາລັບພຣະເຢຊູຄຣິດ."** ໂດຍອ່ານຫລືເວົ້າສລຸບຖ້ອຍຄໍາໃນຕອນນີ້ຫລືໜູນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານດ້ວຍຕົນເອງ.

<u>ນຳພາ</u>: ຄຣູເວົ້າລົ້ມຄືນ **"ຈຸດສຳຄັນ"** ຢູ່ຂ້າງເທິງໜ້າທຳອິດທີ່ວ່າ, **"ຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ທຸກໆ ວັທນະທັມ."**

1. <u>ກິຈການ 17:16-18</u>

<u>ອ່ານພຣະຄຳ</u>: ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອາສາສມັກອ່ານພຣະທັມກິຈການ 17:16-18

<u>ນຳພາ</u>: ນຳພານັກຮຽນສຶກສາຫົວຂໍ້ສຳຄັນຂ້າງລຸ່ມນີ້;

1. ກຸງອາແຖນເປັນສູນກາງຂອງຜູ້ມີສະຕິປັນຍາຂອງໂລກ, ເປັນສະຖານທີ່ຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມແລະເຊື່ອແບບງົມງາຍອີກ.
2. ການຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມເຮັດໃຫ້ໂປໂລເດືອດຮ້ອນເຄືອງໃຈ, ແຕ່ເພິ່ນເລືອກທີ່ຈະເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງກ່ຽວກັບເຣື່ອງນີ້.
3. ເມື່ອທ່ານຮູ້ຄວາມຈິງແລະເຫັນວ່າຄົນອື່ນຕ້ອງການຢາກໄດ້ຍິນ, ທ່ານພຽງແຕ່ມີສ່ວນຮ່ວມ, ບໍ່ວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ

<u>ໂອ້ລົມສົນທະນາ</u>: ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນຄຳຖາມທີ່ວ່າ ***"ມີວັທນະທັມໃຫຍ່ແລະວັທນະທັມນ້ອຍ ຫຍັງແດ່ຢູ່ໃນຊຸມຊົນທີ່ທ່ານອາສັຍຢູ່?"***

2. <u>ກິຈການ 17:22-23:</u>

<u>ອ່ານພຣະຄຳ</u>: ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອາສາສມັກອ່ານພຣະທັມກິຈການ 17:22-23

<u>ນຳພາ</u>: ນຳພານັກຮຽນສຶກສາຖ້ອຍຄຳຕອນນີ້ ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອາສາອ່ານດັງໆ ຕາມຂ້າງລຸ່ມນີ້

ເມື່ອພວກເຮົາພົບຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ແຕກຕ່າງຈາກພວກເຮົາ. ພວກເຮົາມີທາງເລືອກ ພວກເຮົາສາມາດມຸ້ງຄວາມສົນໃຈໄປທີ່ຄວາມແຕກຕ່າງແລະຢູ່ໄກຈາກລາວ, ຫຼືພວກເຮົາສາມາດຊອກຫາສິ່ງທີ່ເຮົາກັບລາວຄ້າຍຄືກັນແລະເຂົ້າຮ່ວມກັນ. ພວກເຮົາສາມາດສ້າງຮົ້ວກັ້ນຫຼືສ້າງຂົວໄຕ່ຫາກັນ. ໂປໂລເປັນຜູ້ສ້າງຂົວ.

<u>ໂອ້ລົມສົນທະນາ</u>: ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນຖ້ອຍຄຳທີ່ວ່າ, ***" ຫລັກການແລະການປະຕິບັດແບບໃດ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກໂປໂລໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດ?"***

3. <u>ກິຈການ 17:30-31:</u>

<u>ອ່ານພຣະຄຳ</u>: ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອາສາສມັກອ່ານພຣະທັມກິຈການ 17:30-31

<u>ນຳພາ</u>: ນຳພານັກຮຽນສຶກສາຖ້ອຍຄຳສອງຕອນ ທີ່ໂປໂລໄດ້ຮັບປະສົບການໃນສະພາອາເຣໂອປາໂຄ ຂ້າງລຸ່ມນີ້;

ເມື່ອໂປໂລເວົ້າຢູ່ທີ່ອາເຣໂອປາໂຄ ເພິ່ນໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບຜູ້ຟັງຂອງເພິ່ນ. ເພິ່ນອ້າງອີງເຖິງບົດກອນຂອງເຂົາເຈົ້າແລະເວົ້າພາສາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ເພິ່ນຍັງເນັ້ນຢູ່ທີ່ຂ່າວປະເສີດ ຊາວອາແຖນມີບັນຫາທີ່ຈະຮັບພຣະເຈົ້າເປັນ

ຜູ້ຊີງສ້າງແລະຜູ້ຕັດສິນແລະເຊື່ອໃນການເປັນຄືນມາຈາກຕາຍຂອງພຣະເຢຊູ, ແຕ່ໃນຈຸດນີ້ ໂປໂລບໍ່ໄດ້ປະນີປະນອມໃນເຣື່ອງຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດ.

ໂປໂລພົບເຂົາເຈົ້າຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອ, ນຳເອົາຄວາມຈິງເຣື່ອງຂອງພຣະເຢຊູເຂົ້າສູ່ການສົນທະນາ, ແລະຂ້າມຜ່ານເສັ້ນຊັຍໄປສູ່ການເວົ້າຂ່າວປະເສີດ. ສ່ວນທີ່ຍັງເຫລືອແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ.

<u>ໂອ້ລົມສົນທະນາ</u>: ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນຖ້ອຍຄຳທີ່ວ່າ, ***"ເປັນຫຍັງຄຣິສຕຽນຈຳນວນຫລາຍຈຶ່ງມີດຽງຢູ່ໃນຄວາມສະດວກສະບາຍ?"***

<u>ໂອ້ລົມສົນທະນາ</u>: ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນຖ້ອຍຄຳທີ່ວ່າ, ***"ກຸ່ມໂບດຂອງພວກເຮົາຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນວັທນະທັມນຶ່ງຫລືຫລາຍວັທນະທັມໃນຊຸມຊົນຂອງເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ?"***

<u>ນຳພາ</u>: ຄຣູເວົ້າລົ້ມຄືນ "ຈຸດສຳຄັນ" ຢູ່ຂ້າງເທິງໜ້າທຳອິດທີ່ວ່າ "ຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູສາມາດສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ທຸກໆ ວັທນະທັມ" ຖ້າມີເວລາພໍ ໜູນໃຈນັກຮຽນໃຫ້ແບ່ງປັນຄວາມຄິດເຫັນ ຫລືຖາມຄຳຖາມສຸດທ້າຍ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພວກເຮົາມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງນຳເອົາຂ່າວປະເສີດອອກໄປສູ່ໂລກ, ແຕ່ຄົນປະເທດອື່ນກຳມາຫາເຮົາ, ເພາະສະນັ້ນ:

- ❖ **ຮັບເອົາການສຶກສາ.** ຮຽນຮູ້ເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານວັທນະທັມໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານ.ສົນທະນາກ່ຽວກັບປະເພນີ, ຮີດຄອງແລະຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົ້າຮ່ວມງານປະເພນີຫຼືເຂົ້າຮ່ວມການສະແດງ. ກາຍເປັນນັກສຶກສາຮຽນຮູ້ວັທນະທັມທີ່ແຕກຕ່າງ ໃນຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຈະເລີ້ມສົນທະນາ.

- ❖ **ຮັບເອົາຝ່າຍວິນຍານ.** ເອົາຕາມຕົວຢ່າງຂອງໂປໂລໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມນະມັສການກັບຜູ້ທີ່ມີວັທນະທັມທີ່ແຕກຕ່າງ. ຊອກຫາຈຸດທີ່ຄ້າຍຄືກັນເພື່ອສ້າງຂົວໄຕ່ລະຫວ່າງວັທນະທັມແລະພຣະຄຣິດ.

- ❖ **ຮັບເອົາເປັນທາງການ.** ເວົ້າກັບຜູ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານເພື່ອຕັ້ງກຸ່ມອອກຮັບໃຊ້ໃນຊຸມຊົນທີ່ມີວັທນະທັມແຕກຕ່າງ.

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທັນບັບຕິສສັມພັນwww.lsbf.orgແປໂດຍ ພສ